

V PETEK, 18. SEPTEMBRA 2015, OB 19. URI JE BILA V KULTURNEM DOMU VOLIČINA PROSLAVA OB PRAZNIKU KS VOLIČINA.

NASTOPAJOČI NA PROSLAVI:

Pihalni orkester MOL, Vokalna skupina Amista, Šolski ansambel ŠANS, Plesna skupina OŠ Voličina, Ljudski pevci KTD Selce, skupina Silence, Klementina Breznik, Tomaž Ornik in Jure Recek, recitatorja Katarina Leš in Dominik Petko.

Podeljena so bila priznanja KS Voličina in Ovtarjeva pohvala.

PRIZNANJA KRAJEVNE SKUPNOSTI VOLIČINA

Svet Krajevne skupnosti Voličina vsako leto ob krajevnem prazniku podeli priznanja krajanov iz območja KS Voličina za prispevke in dosežke na področju prostovoljstva, kulture, športa, gospodarstva, humanitarnih dejavnosti ali drugih dejavnosti in življenjskih področij, ki imajo pomen za ugled in razvoj, dobrobit kraja in ljudi.

Svet Krajevne skupnosti Voličina je sprejel sklep, da priznanja prejmejo:

OLGA ORNIK IZ SELC

Olga Ornik spremlja pesem že od otroštva, saj prihaja iz družine, kjer so veliko in radi prepevali. Z domačo ljudsko pesmijo razveseljuje ljudi in tako kulturno dediščino prenaša na mlajše generacije. Olga se je že od mladih let vključevala v kulturne skupine, ljubiteljska kulturna ustvarjalnost je del njenega življenja. Vrsto let je prepevala v Ženskem nonetu Voličina. Za petje v nonetu je prejela bronasto in srebrno Gallusovo značko, ki jo podeljuje Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti. Ko je ženski nonet prenehal delovati, se je odločila, da bo njeno veselje, kulturna ustvarjalnost, še naprej izpolnjevala njeno življenje in da bo s petjem in igro razveseljevala domačine.

Sodelovala je pri ustanovitvi Kulturno turističnega društva Selce, vključila se je v dramsko sekcijo, nastopila v mnogih veseloigrah in skečih ter požela številne aplavze. Prepeva v skupini Ljudskih pevcev selškega društva, ki nastopajo na številnih prireditvah. V zadnjem obdobju je podpredsednica Kulturno turističnega društva Selce. Olga rada pomaga ljudem, sodeluje pri pripravi prireditev, čiščenju dvorane. S humorjem, dobro voljo in pozitivno energijo skrbi za pozitivno vzdušje v društvu in povezuje njihove člane. Olga želimo vam veliko ustvarjalnega navdiha, veselih vlog in lepih pesmi. Za dolgoletno in uspešno udejstvovanje v ljubiteljski kulturi prejme priznanje Krajevne skupnosti Voličina.

DRUŠTVO UPOKOJENCEV VOLIČINA

Društvo upokojencev Voličina letos praznuje 40 let delovanja. Društvo ni le najštevilčnejše v naši krajevni skupnosti, ampak tudi eno najbolj dejavnih, saj se ukvarjajo z raznimi dejavnostmi, v katere so vključeni mnogi člani. Raznovrstne dejavnosti, ki popestrijo življenje, prostovoljstvo, pomoč, skrb za zdravje in druženje članov so glavni nameni dejavnosti društva. Zanimivi izleti, srečanja, športne aktivnosti, kolesarjenje, strelska in kegljaška ekipa, ki se udeležujeta številnih tekmovanj, so aktivnosti, v katerih sodelujejo člani. Društvo dobro sodeluje z društvu v kraju, pa tudi s sosednjimi društvi upokojencev. Dejavnosti so pri raznih prireditvah in aktivnostih, ki jih organizira Zveza društev upokojencev Slovenskih goric in Zveza društev upokojencev Slovenije.

Pomembna je tudi njihova dejavnost na socialnem področju. Za vsa društva iz območja Upravne enote Lenart že vrsto let organizirajo letovanje v Izoli. Pridobili so si tudi status humanitarne organizacije, saj uspešno izvajajo program »Starejši za starejše«. Prav po zaslugi tega programa je bilo rešenih več težkih socialnih problemov. Delo je dobro organizirano in strokovno, pomagajo bolnim in osamljenim.

Za širjenje prostovoljstva, za številne aktivnosti, ki prispevajo h kakovosti življenja v tretjem življenjskem obdobju in za 40 let uspešnega dela, prejmejo priznanje Krajevne skupnosti Voličina.

MARIJA ČUČEK IZ SPODNJE VOLIČINE

V življenju so največ vredne stvari, ki jih počnemo z veseljem. Še lepše pa je, če delo obrodi sadove. Marija Čuček počne veliko stvari, ki so v veselje njej in mnogim drugim ljudem. Rada ima rastline, zelišča in vrtove. Veliko ve o cvetju, zdravilnih rastlinah in zeliščih, jih zbira, goji doma, pozna njihove blagodati in zdravilne učinke. Svojega znanja ne skriva. S prijateljicami, ljubiteljicami in poznavalkami zelišč izdelujejo številne pripravke iz zdravilnih zelišč in znanje prenašajo na druge.

Goji mnoge rastline, okolico domače hiše krasi lep podeželski vrt. Iz znanja o rastlinah in ljubezni do živega sveta in narave se je Mariji porodila ideja, da bi v centru Voličine, na praznem zemljišču med zidovi uredili zeliščni vrt, kamor sodi in kjer je nekoč že bil. V zasnovo in ureditev zeliščnih vrtov je vložila veliko energije, časa in znanja. Tudi po njeni zaslugi danes okolico cerkve in župnišča krasijo Učni vrtovi pri Svetem Rupertu. Marija pravi, da brez prijateljic, druženja z njimi in izmenjave idej, sadovi tega dela ne bi obrodili. Skupaj s prijateljicami skrbijo za vrtove, jih okopavajo in vzdržujejo.

Marija Čuček je z znanjem in ljubeznijo do rastlin pozitivno omrežila mnoge, tudi najmlajše, saj na Osnovni šoli Voličina deluje zeliščarski krožek. Porodila se ji je ideja, da bi na osnovni šoli organizirali delavnice za otroke na temo zelišč, rastlin in vrtov. Marija je skupaj s prijateljicami in

učiteljicami ter v sodelovanju si šolo v Voličini k sodelovanju pritegnila številne sodelavce, ki so brezplačno in prostovoljno pripravili številne zanimive delavnice.

Je človek pozitivne energije, dobre volje, ki združuje ljudi jih zna navdušiti za dobre stvari. Skupaj s prijateljicami mnogokrat brezplačno izdelujejo številna darila za dobrodelne namene za Karitas, sodelujejo s cerkvijo, šolo in društvi v kraju. Domačija Čuček ima odprta vrata tudi za razne dogodke in kulturne prireditve. Rada ima svoj kraj in ljudi, ima veliko idej za polepšanje kraja in razne dejavnosti.

»Najboljši del človekovega življenja so njegova mala, brezimna pozabljena dela dobrote in ljubezni«, je zapisal William Wordsworth, angleški pesnik, ki je živel v 18. in v 19. stoletju. V smislu teh besed prejme Marija Čuček priznanje za delo v dobro kraja in ljudi, idejno vodenje projekta Učni vrtovi pri svetem Rupertu in skrb za vrtove.

OVTARJEVA POHVALA

Delovanje ovtarja je usmerjeno v varovanje okolja – varovanje Slovenskih goric.

Ovtar spodbuja sodelovanje in povezovanje ljudi pri varovanju, ohranjanju in urejanju naravnih vrednot in kulturne dediščine. Prizadeva si za čisto in urejeno domače okolje, za ohranitev kulturnih spomenikov in za ohranjanje domačih običajev. Njegova naloga je, da opozarja tiste, ki s svojimi dejanji bremenijo okolje in namerno kazijo našo naravno in kulturno dediščino. Ovtar podeli javne pohvale in priznanja tistim, ki aktivno delujejo na področju varovanja in ohranjanja okolja Slovenskih goric in kulturne dediščine.

Ovtar Marko Šebart je odločil, da Ovtarjevo pohvalo prejme

MARTINA GOLIJA IZ ZAVRHA

Martina Golija je umetniška duša in umetnica, slikarka. Doma iz Selc, živi v Zavrhu v hiši, obraščeni z bršljanom, ki ji je »slovenskogoriško dušo« vtisnila Martina s številnimi njenimi deli, poslikavami in predmeti.

Martina ima rada Slovenske gorice, kulturno in etnološko bogastvo domačega okolja, svet, ki, žal počasi izginja. Ker je v opravljala poklic restavratorke v muzeju, je pred propadom in zobom časa ohranila številne kapelice, znamenja in križe iz našega okolja. Poskrbela je za restavratorska dela, jih poslikala s pristinimi poslikavami in motivi, tako da nas še danes spominjajo in opominjajo na ljudi in čas, v katerem so nastali, so značilni za Slovenskogoriško okolje ter so del njegove sakralne arhitekture.

Z avtentično slovensko motiviko je poslikala številne skrinje in predmete. Svoje slikarsko znanje in ljubezen do umetnosti prenaša na druge, ne na mlade, kot je to počela na svoji poklicni poti, ampak na srednjo generacijo domačinov, ki radi ustvarjajo in se vsak teden v Jožefovem domu v Sp. Voličini predajo ustvarjalni domišljiji. Likovna skupina, ki deluje pod njenim mentorstvom, nas je razveselila s številnimi izvirnimi in lepimi likovnimi deli, ki jih vsako leto razstavijo. Tudi to nedeljo je na ogled razstava njihovih del v Jožefovem domu.

Martina, želimo vam še veliko ustvarjalne energije. Za prispevek k ohranjanju kulturne in etnološke dediščine Slovenskih goric prejme Martina Golija Ovtarjevo pohvalo.

GOVOR PREDSEDNIKA SVETA KS VOLIČINA PETRA GOLOBA

Spet nas je združil naš farni zavetnik sveti Rupert, ko se srečujemo na prireditvah ob krajevnem prazniku. Lep je ta naš skupni prostor. Prav je, da ga cenimo, ne le kot kraj, ampak, da se zavedamo vrednosti tega, kar delamo, ustvarjamo, vseh naših pridobitev. Tega, kar je bilo zgrajeno in kar je v dobro ljudi. Kraji ne živijo brez ljudi. Če pomislim, kako zanimiv program so ob krajevnem prazniku pripravila društva, šola, župnija in druge organizacije, ugotavljam, da naši kraji živijo, so preplet raznih interesov, načrtov posameznikov in skupin.

V zadnjem letu je bilo v Krajevni skupnosti Voličina marsikaj urejeno in zgrajeno, omenjam le najpomembnejše stvari: 13 km vodovodnega omrežja v Selcah, Rogoznici in na Stražeh, 3 km asfaltiranih cest, Učni vrtovi pri svetem Rupertu v centru Voličine, obnovljena fasada na kulturnem domu v Selcah. To, kar je bilo narejeno je tudi odraz dobrega sodelovanja med Občino Lenart in Krajevno skupnostjo Voličina.

Za pomembne pridobitve je zahvala namenjena županu, podžupanoma, občinskemu svetu, svetu krajevne skupnosti in občinski upravi, ki so z delom in odločitvami podprli projekte in pripomogli, da so te zadeve danes zgrajene. Občina in Krajevna skupnost niso le uradniki in funkcionarji, to smo mi vsi in vsak posameznik. Imamo različne interese, vendar delamo in urejamo stvari, ki so javno dobro in so pomembne za skupnost, izboljšajo kakovost življenja nas vseh. Na primer, voda in ceste so življenjsko pomembne dobrine, ki jih potrebujemo vsi.

Pri gradnji in urejanju komunalnih zadev je potrebno sodelovanje občanov. Bodimo pozitivni, strpni in podprimo stvari, ki so pomembne za kraj, skupnost in izboljšajo življenje vseh nas. Če bomo držali skupaj, bomo lepše živeli, mnoge stvari bodo lažje in hitreje urejene.

Naši kraji so v zadnjih 20 letih doživeli velike spremembe. Priselilo se je veliko ljudi, mnogi so si tukaj ustvarili družine. To je pozitivno, kajti le tako kraji živijo, ostajajo mladi, šola ima šolarje, vrtec ima otroke, ljudje delo in zaposlitve. Spreminja se tudi značaj naših krajev. Pogosto primerjamo kraje med seboj in govorimo o tem, kaj imajo drugi in česa mi nimamo. Ne primerjajmo se z Ljubljano, Domžalami in Trzinom, to je drug svet.

Cenimo in spoštujemo to, kar imamo. Urejene vasi in hiše, lepo naravno okolje, sodobno šolo in vrtec, bližino mesta, živimo blizu avtoceste. Res je, da še marsikaj ni urejeno, mnogo cest je potrebnih obnove. Prav je, da imamo načrte in želje za prihodnja leta.

Zavedajmo se tudi drugih vrednosti naših krajev in ljudi, kulture, znanja mladih, športnih dosežkov ekip in posameznikov, delovnih dosežkov kmetov in podjetnikov. Tudi naše dediščine, našega lepega narečja, ki vse bolj izginja. Domačini, ne sramujmo se ga in gučimo po domače. Govoriti v narečju, ne pomeni, da ne znamo slovensko.

Letos mineva 750 let, odkar je bila Voličina prvič omenjena v pisnih virih. Tega nismo posebej obeležili, želim si, da bi se te pomembne obletnice spomnili prihodnje leto.

Vsem, ki boste danes prejeli priznanja za svoje prostovoljno, a za kraj pomembno delo, čestitam in se vam zahvaljujem za vse, kar ste dobrega storili. Nastopajočim prav tako hvala za lep kulturni program. Vas, drage sokrajanke in sokrajani pa vabim še na druge prireditve v času krajevnega praznika.

GOVOR ŽUPANA, MAG. JANEZA KRAMBERGERJA

Prazniki so običajno povezani z dobrimi mislimi, ki jih namenimo ljudem. Ko sem se peljal mimo zeliščnih vrtov svetega Ruperta, sem se spomnil zdravilne in začimbne rastline z imenom dobra misel. Rastlina in ime rastline je staro, izvira že iz stare Grčije. Naši predniki so ji tako lepo in pomenljivo ime gotovo dali z razlogom, povezanim z njenimi zdravilnimi lastnostmi in blagodejnimi učinki, ki jih ima na ljudi.

Misel, njena moč je neizmerna. Dobra misel poraja dobro, gradi in ustvarja novo, negativne misli rušijo, slabijo in povzročajo bolečino. Razmišljanje ustvarja energijo. Energija, povezana s pozitivno voljo ima za posledico dejanja, ki gradijo novo, povezujejo in združujejo. Energija negativnih misli in volje ruši odnose med ljudmi in v skupnosti.

Vsaka skupnost, vas, mesto, država ima svojo energijo, značaj, ki jo oblikujejo ljudje, ki tam živijo v sedanosti in je tudi dediščina ljudi, ki so tam živeli v preteklosti.

Tudi Krajevna skupnost Voličina ni zgolj skupnost po imenu, ampak je skupnost ljudi, več kot 2600 jih živi na prostoru, ki meri 28 km². Ljudje, vsak s svojimi mislimi, načrti, željami, cilji, dobrimi in slabimi mislimi. Letos mineva 750 let, odkar obstaja ta skupnost, ti kraji, ki niso zgolj ozemlje in naselja, ampak so dom ljudem in so ljudje.

To je močna skupnost, ker obstaja že 750 let, kar pomeni, da so jo ustvarili in so v njej živeli ljudje s pozitivno energijo, duhovno močjo in željo po polnem življenju, usmerjenim v prihodnost in razvoj. Če temu ne bi bilo tako, ta skupnost, kraji in ljudje ne bi obstajali, živeli in ustvarjali.

To, kar danes imamo, je materialna in duhovna dediščina naših prednikov in ponosni smo lahko nanje. Gotovo jih je družila ne le želja po preživetju, ampak po življenju v pravem pomenu besede. Duhovna in intelektualna moč, pozitivna energija, da so premagali vse ovire, razmere, tudi vojne in vse težave, ki sta jih prinesla prostor in čas, v katerem so živeli. Materialna, duhovna in kulturna dediščina naših prednikov so cerkev, njeni začetki segajo v leto 1352, šola, katere začetek sega v daljno leto 1757, v novejšem času trije kulturni domovi.

Te skupnosti in krajev gotovo niso ustvarili le izjemni posamezniki, ampak med seboj povezani ljudje, ki so imeli pozitivne cilje in so bili usmerjeni v prihodnost. Gotovo pa so v njej živeli, živijo in ustvarjajo izjemni posamezniki, ki s svojim delom in vplivom dajo pozitiven pečat skupnosti, posameznikom, kraju in stanju duha.

Bogastvo je v različnosti misli, idej in ustvarjalnih energij. Za neko skupnost, njen razvoj in delovanje je dobro, če jo usmerjajo ljudje, ki širijo dobro energijo, druge spodbujajo in mirijo nasprotja, ki ljudi razdružujejo.

Ljudje, ki v okolico izžarevajo negativno energijo, nezadovoljnost, sejejo razdor v skupnosti in negativno vplivajo na splošno stanje duha.

Tudi Občina je skupnost, ne le kot organizacija, ampak, kot skupnost, ki dela v dobro ljudi. Na Občini Lenart si prizadevamo, da delamo v dobro in korist vseh 2600 ljudi, ki živijo v desetih naseljih te krajevne skupnosti. Letos smo na območju Krajevne skupnosti Voličina uredili pomembne zadeve, o katerih je govoril že predsednik sveta KS. 13 kilometrov javnega vodovodnega omrežja ne pomeni le števila položenih kilometrov cevi ampak, izboljšanje kvalitete življenja in zdravja ljudem v Selcah, Rogoznici in Stražeh. Trije kilometri asfaltiranih cest niso le količine asfalta, zneski evrov in lepa cestišča. Korist od tega imamo vsi, ki se vozimo po teh cestah, ljudje, ki naše kraje obišejo, izboljša se urejenost naselij. Učni vrtovi pri svetem Rupertu, niso le zasajena zelišča, tudi zaradi njih je center Voličine postal lepo urejeno podeželsko naselje, ki je pridobilo novo vrednost. Vrtovi so združili generacije, porajajo nove ideje in dejavnosti, pri otrocih in starejših, kar nas bogati in prispeva k ustvarjalnosti duha in misli.

Na Občini Lenart smo v obdobju do leta 2014 izkoristili in počrpali vsa evropska sredstva, ki so bila na voljo. To niso le številke, za temi zneski so konkretne stvari, zadeve, infrastruktura, ki je v dobro skupnosti in ljudi. Mogoče ne ravno tisto, kar vsak pričakuje in si želi, ker vseh želja in potreb ni mogoče izpolniti. Usmerjeni smo v prihodnost in v razvoj, naloga Občine Lenart, tako

občinskega sveta kot občinske uprave pa je, da v načrtih za prihodnja leta načrtujemo razvoj in urejanje zadev, ki bodo v korist ljudem na območju celotne občine.

Danes praznujemo, priznanja bodo prejeli ljudje dobrih misli, pozitivne energije, ki delajo v dobro ljudi in kraja. Prav je, da o takih ljudeh in njihovih dejanjih spregovorimo, vendar samo besede niso dovolj. Življenjsko vodilo Antona Tomaža Linharta je bilo »več korakov in manj besed«. Storimo korak v tej smeri in pomagajmo drugim, vsak na svoj način in po svojih močeh. Ljudje smo socialna bita, potrebujemo drug drugega, medsebojno pomoč in sodelovanje.

Ob prazniku in v življenju vam želim dobrih misli in dejanj. Rastlina dobra misel, ki sem jo omenil na začetku mojega razmišljanja, deluje blago in je pomirjajoča pri razdražljivosti in stresu. Glejmo na življenje, ljudi in svet okoli nas s svetle, pozitivne plati, lepše nam bo in bolj zadovoljni bomo.

